

prima instanță: L.Gafton

(Judecătoria Botanica, mun.Chișinău)

dosarul nr. 3ra-221/16

instanța de apel: M.Guzun, A.Nogai, V.Brașoveanu

(Curtea de Apel Chișinău)

Î N C H E I E R E

24 februarie 2016

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte, judecătorul: Iulia Sîrcu

Judecătorii: Tamara Chișca-Doneva, Iurie Bejenaru

examinînd chestiunea admisibilității recursului declarat de Jalbă Igor,
în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Jalbă Igor
împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare cu privire la obligarea
calculării și achitării indemnizației pentru concediile anuale suplimentare,
împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015, prin care
a fost respins apelul declarat de Jalbă Igor, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei
Botanica, mun.Chișinău din 26 mai 2015,

c o n s t a t ă:

La data de 29 iulie 2014 Jalbă Igor a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Departamentului Instituțiilor Penitenciare cu privire la obligarea
calculării și achitării indemnizației pentru concediile anuale suplimentare
nefolosite pentru perioada 2004-2014.

În motivarea acțiunii Jalbă Igor a indicat că în perioada 17.03.2003 -
28.03.2014 a activat în cadrul sistemului penitenciar, fiind demisionat în rezervă,
conform art.20 pct.2 lit. b) al.2 al Legii cu privire la sistemul penitenciar nr.1036-
XIII din 17.12.1996, în baza ordinului Ministrului Justiției nr.181 din 07.04.2014.
La 29.05.2014 s-a adresat către pîrît cu o cerere, solicitînd eliberarea informației
dacă în perioada de activitate a beneficiat de concediul anual suplimentar plătit, în
conformitate cu prevederile Hotărîrii Guvernului RM nr.1123 din 09.11.2004,
art.121 Codul Muncii, pct.12 al Ordinului Ministrului Justiției RM nr.183 din
14.04.2004 și Ordinul DIP MJ RM nr.138 din 15.07.2005.

La 01.07.2014 a fost informat că concediile anuale suplimentare plătite nu i-
au fost oferite deoarece nu a înaintat nici o cerere în acest sens, dar a beneficiat de
concedii anuale în strictă conformitate cu prevederile Legii nr.1036 din 17.12.1996
cu privire la Sistemul penitenciar și Hotărîrea Guvernului nr.950 din 14.10.1997.

A mai menționat că, nu este de acord cu poziția pîrîtului vis-a-vis de
acordarea concediilor suplimentare anuale plătite doar în baza cererii, or, reieșind
din prevederile Secțiunii a 2-a a Instrucțiunii cu privire la aplicarea în practică a
Nomenclatorului profesiilor și funcțiilor cu condiții de muncă vătămătoare,

activitatea cărora acordă dreptul la concediu de odihnă anual suplimentar plătit și durata zilei de muncă redusă a personalului medico-sanitar al sistemului penitenciar, aprobat prin ordinul DIP nr.138 din 15.07.2005, în baza cererii scrise se acordă concediul suplimentar anual plătit numai în cazul în care concediul se solicită înainte de expirare a 6 luni de muncă și numai unor categorii de salariați (pct.10 a Instrucțiunii). Totodată, conform prevederilor pct.12 a Instrucțiunii, concediul anual suplimentar plătit urma să-i fie oferit concomitent cu concediul anual. Consideră că pîrîtul urma să-i acorde concediul suplimentar plătit pentru perioada 2004-2014 și să-i achite indemnizația, or, a dispus de acest drept în baza ordinului DIP nr.138 din 15.07.2005 și Nomenclatorul funcțiilor (Anexa nr.1 la ordin).

A solicitat obligarea pîrîtului la calcularea și achitarea indemnizației pentru concediile anuale suplimentare nefolosite pentru perioada 2004-2014.

Prin hotărîrea Judecătoriei Botanica mun. Chișinău din 26 mai 2015 acțiunea a fost respinsă ca fiind neîntemeiată.

Nefiind de acord cu hotărîrea instanței de fond, la data de 22.06.2015 Jalbă Igor a depus cerere de apel solicitînd admiterea apelului, casarea hotărîrii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 20 octombrie 2015 a fost respins apelul declarat de Jalbă Igor, fiind menținută hotărîrea Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău din 26 mai 2015.

La adoptarea soluției instanța de apel a invocat că nefiind de acord cu răspunsul Departamentului Instituțiilor Penitenciare, la 29 iulie 2014 reclamantul a sesizat instanța de judecată, solicitînd obligarea pârâtului la calcularea și achitarea indemnizației pentru concediile anuale suplimentare nefolosite pentru perioada 2004-2014.

Sub acest aspect, instanța de apel a invocat că conform art.323 Codul Muncii, salariaților care au încheiat un contract individual de muncă cu unitățile militare, instituțiile sau organizațiile Forțelor Armate ori cu cele ale autorităților publice în care legea prevede îndeplinirea serviciului militar sau special, precum și persoanelor care execută serviciul civil, li se aplică legislația muncii, cu particularitățile prevăzute de actele normative în vigoare.

În conformitate cu sarcinile unităților militare, instituțiilor și organizațiilor menționate la alin.(1), pentru salariații acestora se stabilesc condiții distincte de salarizare, înlesniri și avantaje suplimentare.

Instanța de apel a menționat că salarizarea colaboratorilor din sistemul penitenciar, inclusiv a reclamantului Jalbă Igor în perioada de activitate al acestuia, este reglementată de Legea nr.1036 din 17.12.1996 cu privire la sistemul penitenciar, Regulamentul cu privire la satisfacerea serviciului pentru colaboratorii sistemului penitenciar unde sunt stabilite expres perioadele concediilor de care beneficiază colaboratorii sistemului penitenciar, aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr. 950 din 14.10.1997, Anexa nr. 5 al Hotărîrii Guvernului nr. 650 din 12.06.2006 privind salarizarea militarilor, efectivului de trupă și corpului de comandă angajați în serviciul organelor apărării naționale, securității statului și ordinii publice, care prevede condițiile specifice de salarizare, salariile de funcție și categoriile de salarizare pentru efectivul de trupă și corpul de comandă din Departamentul Instituțiilor Penitenciare al Ministerului Justiției.

În acest context, instanța de apel a considerat eronată afirmația apelantului Jalbă Igor precum că, acesta urma să beneficieze de dreptul la concediul suplimentar anual plătit în temeiul Ordinului DIP nr.138 din 15.07.2005 cu privire la aprobarea Nomenclatorului profesiilor și funcțiilor cu condiții de muncă vătămătoare, activitatea cărora acordă dreptul la concediu de odihnă anual suplimentar plătit și durata de muncă redusă a personalului medico-sanitar al sistemului penitenciar. Or, prin Hotărîrea Guvernului nr.1223 din 09.11.2004 a fost aprobat Nomenclatorului profesiilor și funcțiilor cu condiții de muncă vătămătoare, activitatea cărora acordă dreptul la concediu de odihnă anual suplimentar plătit și durata de muncă redusă a personalului medico-sanitar /f.d.21-48/, totodată în sarcina Ministerului Sănătății RM fiind pusă elaborarea și adoptarea Instrucțiunii privind aplicarea normelor Nomenclatorului în cauză, precum și asigurarea controlului asupra executării prevederilor acestuia.

Prin Ordinul nr.366 din 07.12.2004, Ministerul Sănătății a aprobat Instrucțiunea cu privire la aplicarea în practică a Nomenclatorului profesiilor și funcțiilor cu condiții de muncă vătămătoare, activitatea cărora acordă dreptul la concediu de odihnă anual suplimentar plătit și durata zilei de muncă redusă a personalului medico-sanitar.

Totodată, în baza Ordinului nr.138 din 15.07.2005, Departamentul Instituțiilor Penitenciare a aprobat Nomenclatorului profesiilor și funcțiilor cu condiții de muncă vătămătoare, activitatea cărora acordă dreptul la concediu de odihnă anual suplimentar plătit și durata zilei de muncă redusă a personalului medico-sanitar al sistemului penitenciar și Instrucțiunea cu privire la aplicarea în practică a Nomenclatorului menționat, care, potrivit explicațiilor reprezentantului pîrîtului date în cadrul ședinței de judecată a instanței de fond, nu a fost aprobat, Nomenclatorul profesiilor fiind aprobat de către directorul general al DIP la 16.11.2010, însă fără a fi însoțit de Instrucțiunea cu privire la aplicare în practică a acestuia.

Instanța de apel a remarcat că în perioada 17.03.2003-04.06.2007 reclamantul a deținut funcția de medic-terapeut al unității medicale Colonia de corecție nr.9 Ordinul MJ al RM nr.133 din 24.03.2003, la 04.06.2007, în baza Ordinului MJ al HM nr.78ef, Jalbă Igor a fost numit în funcția de șef, medic al serviciului medical al Penitenciarul nr.9 Pruncul, în perioada 18.05.2011-03.04.2012 reclamantul a deținut funcția de specialist terapeut al serviciului medical în Penitenciarul nr.10 Goian, în perioada 03.04.2012-07.05.2013 specialist terapeut al serviciului medical în Penitenciarul nr.12 Bender și în perioada 07.05.2013- 28.03.2014 medic terapeut al serviciului medical în Penitenciarul nr.12 Bender.

Instanța de apel a reținut că din analiza Nomenclatorului profesiilor și funcțiilor cu condiții de muncă vătămătoare, activitatea cărora acordă dreptul la concediu de odihnă anual suplimentar plătit și durata de muncă redusă a personalului medico-sanitar aprobat prin Hotărîrea Guvernului nr.1223 din 09.11.2004 a Nomenclatorului anexă nr.2 la Ordinul DIP 138 din 15.07.2005 precum și a funcțiilor deținute de reclamant în perioada de activitate în cadrul DIP, Jalbă Igor nu cade sub incidența prevederilor nomenclatorului menționat și acesta nu poate beneficia de concedii anuale suplimentare, or, funcțiile deținute de către reclamant nu au fost incluse în Nomenclatorul vizat, iar referirea reclamantului că a deținut funcția de șef al unității medicale/funcție prevăzută în nomenclatoarele indicate supra/ instanța de apel a considerat afirmația dată drept eronată, or potrivit

extraselor din ordinele cu privire la cadre/f.d.85-90/ prezentate de pîrît, Jalbă Igor în perioada 04.06.2007- 18.05.2011 a activat în funcție de șef, medic al serviciului medical al Penitenciarului nr.9 Pruncul.

Totodată, instanța de apel a considerat că instanța de fond corect s-a expus și asupra Nomenclatorului aprobat la 16.11.2010 de către Directorul General al DIP MJ și anexat la dosar, or acesta se referă la corpul atestat-personal medical doar din cadrul Penitenciarului nr.16 Pruncul, care, potrivit Ordinului MJ al RM nr.215 din 05.05.2014 cu privire la stabilirea tipurilor de penitenciare și sectoarelor de detenție create în cadrul acestora, este un spital penitenciar, reclamantul Jalbă Igor nefiind angajat al acestuia. În aceleași condiții a fost aprobat și Nomenclatorul profesiilor și funcțiilor cu condiții de muncă vătămătoare (...) pentru angajații civili din Penitenciarul nr. 16 Pruncul.

La 17 decembrie 2015, Jalbă Igor a depus recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și hotărîrii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului se invocă că instanța de apel nu a constatat și elucidat toate circumstanțele pentru examinarea obiectivă a cauzei, fiind aplicate eronat normele de drept material.

Se mai indică în recurs că prin prisma art.85 alin.3 Codului Muncii RM și pct.14 a Instrucțiunii angajatorului la concedierea recurentului urma să-i compenseze concediile suplimentare anuale nefolosite pentru toată perioadă angajării. Această obligație nu a fost îndeplinită de către angajator, fapt care și l-a determinat să se adreseze în instanță.

Instanțele de judecată în motivarea soluției de respingere a acțiunii absolut greșit s-au bazat pe Nomenclatorul din 16.11.2010, însă acest document nu are nici o putere juridică deoarece reprezentantul pîrîtilui nu a putut să prezinte instanței nici un act juridic prin care a fost aprobat. Totodată Nomenclatorul din 16.11.2010 se referă exclusiv la Penitenciarul nr. 16 Pruncul în care Jalbă Igor nici o dată nu a lucrat.

Deasemenea consideră că a fost supus unui tratament diferențiat și discriminatoriu din partea DIP, deoarece alți angajați ai DIP au beneficiat de concedii suplimentare plătite din partea pîrîtilui în baza aceluiași Ordin DIP nr.138 din 15.07.2005 și Nomenclatorului funcțiilor (Anexa nr.1 la Ordinul).

În conformitate cu art. 434 CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărîrii sau a deciziei integrale. Termenul de 2 luni este termen de decădere și nu poate fi restabilit.

Completul denotă că Curtea de Apel Chișinău a expediat în adresa recurentului copia deciziei integrale la 30 octombrie 2015 (f.d.133), astfel recursul declarat la data de 17 decembrie 2015 se consideră a fi depus în termen.

Examinînd temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat este inadmisibil.

În conformitate cu art.432 CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art.432 alin.(2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Jalbă Igor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Astfel, analizând actele cauzei Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ constată că, argumentele recurente se limitează la situația de apreciere de către instanțele ierarhic inferioare a circumstanțelor de fapt a cauzei, iar argumentele invocate în recursul declarat de către Jalbă Igor, în esența lor, sînt similare argumentelor invocate atît în prima instanță cît și în instanța de apel și sînt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC, fără a se examina temeinicia lor.

Pe cînd, alte argumente invocate în recurs nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse, or recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificîndu-se numai legalitatea deciziei dar nu și temeinicia în fapt.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocat în speță sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, asupra căror instanța de apel s-a pronunțat în mod corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Jalbă Igor ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de către Jalbă Igor, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Tamara Chișca-Doneva

Iurie Bejenaru